

Аналіз та оцінка ризиків полягає в тому, що особи, які приймають рішення в проектах, обирають відповідні політики шляхом передбачення та прийняття рішень в умовах невизначеності оцінюючи кількісно та якісно позитивні та негативні події в проектах, які очікуються в майбутньому. Використовуються базові методи теорії ймовірностей та статистики. Багато ризикових подій в проектах містяться в різних галузях, таких як новітні технічні доробки, технічний розвиток, інженерія, маркетинг, фінанси та організація проекту. Експерти, ангажовані в цих сферах, хоч і є висококваліфікованими, але часто не мають базових знань з управління проектами і роблять невірні вибори через вплив корпоративних культур [4]. При цьому багато організацій дотримуються жорстких процедур в прийнятті рішень, не звертаючи уваги на тренди та вимоги часу. Результати такого аналізу та оцінки ризиків створюють значний вплив особливо у вартості, розкладі та якості. Аналіз ризиків в прийнятті рішень в умовах невизначеності має базуватися на математичному та логічному мисленні. Чим більше невизначеності є в проекті, тим більше вимагається реалістична оцінка ризиків.

Основні висновки. Управління ризиком здійснюється на всіх стадіях життєвого циклу проекту за допомогою моніторингу, контролю та необхідних коригуючих дій. Проведене дослідження показало, що в теперішній час процеси управління ризиками є тим напрямком знань в сфері управління проектами, який активно розвивається. Дослідження світового досвіду, його актуалізація та імплементація в управління проектами української спільноти є однією з найважливіших напрямків наукового пошуку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Словник-довідник з питань управління проектами. Українська асоціація управління проектами / за ред. С.Д. Бушуєв. К.: Видавничий дім «Деловая Украина», 2001. 640 с.
2. Ноздріна Л.В., Ящук В.І., Полотай О.І. Управління проектами: підручник. К.: Центр учбової літератури, 2010. 432 с.
3. Вітлінський В.В., Великоіваненко Г.І. Ризикологія в економіці та підприємстві: монографія. К.: КНЕУ, 2004. 480 с.
4. Дюгованець О.М. Підвищення ефективності управління ризиками фірми в умовах нестабільності. *Фірма в умовах глобальної нестабільності: виклики, можливості та ризики нової економіки*: кол. монографія. Ужгород: АУТДОР-ШАРК, 2015. С. 193–310.

Вікторія КИРИЧЕНКО,

студентка 3 курсу

гуманітарно-економічного факультету.

Науковий керівник: **Олена ЗАДВОРНА,**

старший викладач (БДПУ)

БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ І ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ

Актуальність. Безробіття становить загрозу стабільному національному розвитку та національній безпеці, а оскільки економіка України переживає не найкращі часи, то вивчення цього питання на

сьогодні є дуже актуальним.

Ступінь досліджуваності проблеми. Сутність процесів безробіття активно досліджуються в працях як зарубіжних, так і вітчизняних науковців. Серед вітчизняних учених, які зробили свій вклад у дослідження даної тематики стали: А. Бабаскін, Я. Безугла, П. Василенко, В. Венедиктов, С. Дріжчана, В. Жернаков, С. Іванов, Г. Кондратьєв, О. Магницька та ін

Сутність дослідження. Безробіття – це соціально-економічне явище, для якого характерно незайнятість частини робочої сили (економічно активного населення) у сфері економіки. Тобто у реальному житті безробіття виступає як перевищення пропозиції робочої сили над попитом на неї. Безробіття не може бути доцільним ні в економічному, ні в соціальному плані, оскільки його зростання створює цілий комплекс проблем: скорочується купівельна спроможність населення, бюджет втрачає платників податків, підприємство – персонал. Зростають ризик соціального напруження, додаткові витрати на підтримку безробітних. Створення в Україні цивілізованого ринку праці, який би дозволяв громадянину оперативно знайти необхідну роботу з умовами праці, що відповідають вимогам безпеки й гігієни, з гідною заробітною платою, а роботодавцю – працівників необхідної кваліфікації, можливе тільки за наявності ефективної системи працевлаштування [2]. Зростання безробіття значною мірою відображає втрату виробничих потужностей через військовий конфлікт на Донбасі. Аналіз літературних джерел дозволяє виділити такі основні причини безробіття в Україні: нестабільність в країні спричинена військовими діями на Донбасі; пошук працівниками нових робочих місць, де вища заробітна плата, змістовніша робота; зниження попиту на ряд професій; нерозвиненість приватного сектора і наявність тіньової економіки, які в разі зняття адміністративних обмежень зможуть залучити значну частину непрацюючих; традиційно низький рівень зарплати і слабкість профспілок, які не можуть домогтися підвищення загального рівня зарплати; незбалансованість попиту та пропозиції робочої сили. Таким чином, проаналізувавши причини, які впливають на рівень безробіття в Україні, можна запропонувати наступні шляхи, щодо його зменшення: врегулювання конфлікту на сході, стабілізація економіки; відновлення роботи підприємств, які були зруйновані внаслідок воєнних дій; стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу; дослідження ринку праці щодо актуальності різних спеціальностей; забезпечення спеціальними службами зайнятості перенавчання або підвищення кваліфікації кадрів, відповідно до потреб галузей, що розвиваються; зниження податків для підприємств, за умови збереження робочих місць; створення центрів навчання молодих людей тим професіям, шанси на зайнятість у яких найбільш високі; проведення спеціальних ярмарків-праці для навчальних закладів, з метою працевлаштування випускників.

Основні висновки. Отже, впроваджуючи запропоновані вище заходи, найголовніший з яких є стабілізація економіки, ми можемо досягнути зменшення рівня безробіття, збільшення кількості працевлаштованого населення і, як наслідок, – загального покращення економічної і соціальної ситуації у країні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Лопатіна К. А. Стан та напрями ліквідації проблеми безробіття в Україні. *Управління розвитком*. 2011. № 16(113). С. 85-86.
2. Гальків Л.І. Втрати людського капіталу: чинник безробіття. *Економіка і регіони*. 2011. С.110-113.
3. Основні показники ринку праці 2015 рік (квартальні данні): статистична інформація. URL: https://ukrstat.org/uk/operativ/operativ2015/rp/oprp/oprp_u/oprp_u2015.htm (дата звернення: 10.03.2020).

Вікторія КИРИЧЕНКО,
студентка 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Науковий керівник: **Тетяна СИДОРЧЕНКО,**
к.е.н., доцент (БДПУ)

МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ВИТРАТАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Актуальність. Розвиток конкуренції на ринку і зниження норми прибутку впливає на перспективи функціонування підприємства з урахуванням сформованого механізму управління витратами. Імовірність успішного розвитку підвищується, коли підприємство вміє грамотно управляти витратами, особливо в періоди циклічного спаду кон'юнктури ринку.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблемам управління витратами на підприємстві в ринкових умовах науковці і практики звертають значну увагу. Їм присвячено фахові дослідження як зарубіжних, так і вітчизняних вчених, а саме: П. Атамаса [1], Ф. Бутинця [2], Ю. Великого [3], М. Голова, І. Давидовича, К. Друрі, О. Крушельницької, А. Турила, Ю. Цал-Цалка.

Мета і методи дослідження. Дослідити особливості деяких методів управління витратами на підприємстві використовуючи методи порівняльного аналізу та процесного підходу.

Сутність дослідження В управлінні витратами великих підприємств можуть знайти застосування різні методи. Їх вибір обумовлений, в першу чергу, цілями управління і наявністю умов для застосування. Найбільш поширеними методами управління витратами є: ЛСС-метод, стандарт-кост, директ-костинг. Розглянуті методи управління витратами, що відносяться як до стратегічного, так і оперативного управління, досить різноманітні за своїм змістом, різні за своїми цілями і особливостям застосування. Дані методи є засобом попередження виникнення неефективних рішень вже на стадії проектування і виробництва виробів.

Концепція управління витратами життєвого циклу (Life cycle costing, ЛСС) полягає у визначенні вартості повного життєвого циклу виробу: від проектування до зняття з виробництва.

Життєвий цикл – концепція, згідно з якою економічні блага, що представляють матеріальні активи, мають власний період існування.

Найважливішим принципом цього методу є прогноз і управління